

מה נשים רוצות

"אם פגשת את אהוב ליבך בגיל צעיר - זכית. אבל אם לא - קחי מספר, כי את לא לבד". מעצבת האופנה קרן חצרוני מ"סטודיו עלמה" בשיחה אינטימית, מפתיעה וגדושת השראה על אופנה, פמיניזם והשינוי ב"זירת הכלות"

"אני תמיד אומרת: תהיי את. אל תתחפשי. אל תתפשרי על העקרונות שלך. זכותך ללכת על עצמך עד הסוף".
נדמה שהמעצבת קרן חצרוני לא נחה לרגע. האצבע שלה מצויה כל העת על הדופק. לפני כעשר שנים הקימה חצרוני (34) את "סטודיו עלמה" המתמחה בשמלות כלה וערב צנועות. בימים שבהם התחום הציע אפשרות בחירה דלה למדי בין שמלות חרדיות לשמלות סטרפלס למיניהן שצריך "להצניע", נחשבה קרן לחלוצה של ממש. ואחרי שעה של שיחה, נדמה שהחלוציות ממשיכה לבעור בה.

רגע לפני שנדבר על הכלות - בעת האחרונה את מציגה קונספט חדש ומרענן של שמלות ערב. מה הוביל אותך לתהליך הזה?
"בעבר עיצבתי שמלות ערב מחויטות, מבדים 'כבדים' יחסית, בטכניקות של 'הוט קוטור' (אופנה עילית). זאת הייתה הקולקציה המקבילה לשמלות כלה מבחינתי - רק בצבעים אחרים. כנראה שזה מה שהתבקש באותה עת. והלך מעולה ב"ה. אבל לאט-לאט ראיתי שלנשים די נמאס מכל הכובד הזה, ובמיוחד משמלה חזר-פעמית שאמנם תקצור מחמאות אבל אחר כך תצבור אבק בארון. החלטתי לשנות חשיבה ולנסות להבין מה באמת נשים רוצות. מה יעשה להן טוב. מי הן הנשים במגזר שלנו."

מי הן באמת?
"נשים חזקות שיכולות הכל. מה שכן - אין להן זמן לשטויות. אם פעם נסעו לתופרת לעשר מדידות, היום הציפיה היא לבוא למעצבת ולקנות בגד. סה-טו."

מה בעצם השתנה בקונספט של הקולקציה החדשה?
"אני לא מאמינה ש'בשביל להיות יפה צריך לסבול'. להפך. שמלות הערב החדשות שלי הרבה יותר נוחות, קלילות. הכל זורם, כמובן שזה בא לידי ביטוי גם ברמת המחירים. אם בעבר הטווח היה החל מ-2,500 ש"ח, היום המחיר מתחיל ב-990 ש"ח, ועוד אפשר לנצל אותן אחר כך, אבל שלא תחשוב לרגע שהן לא 'זואו'. כי הבדים מדהימים! את רובם יבאתי מיפן ויש להם טקסטורות עשירות מאוד. כשרואים אותן, עדיין יודעים מי האמא/האחות של... אי אפשר לפספס."

מהיכן את שואבת את רעיונותייך?
"מכל דבר בכל מקום. אבל בקולקציה הזאת החלטתי לא ללכת רחוק מדי וניסיתי לחשוב מה אני הייתי לובשת לאירוע. הרי אין סיכוי שהייתי לובשת מחוך וגם לא חצאית מתנפנת עם הרבה בד. הייתי לובשת שמלה נקייה מבד מגניב. וככה התחלתי לקבל השראה מהשמלות היפניות שהן ישרות ברובן ומינימליסטיות מאוד ומה שנותן את הייחודיות זה הבד."

ואיך הלקוחות הקבועות שלך מגיבות לקו החדש?
"הן עפות (צוחקת). ההצלחה הכי גדולה מבחינתי היא לראות אישה שנכנסת אלי מודאגת, עם סוגיות כמו 'הסתובבתי מלא ולא בא לי שחור ויש לי בטן, אבל לא בא לי לסבול...' ובתוך חמש דקות לראות אותה מאושרת למצוא משהו שמחמיא לה, בגד שהוא באמת היא וכיף לה בו. אני תמיד אומרת: תהיי את. אל תתחפשי. אל תתפשרי על העקרונות שלך. זכותך ללכת על עצמך עד הסוף."

ואיך מאזנים בין טרנדים עולמיים לסטייל מקומי?
"נשים במגזר שלנו הן צנועות באמת - לא רק ברמת המחשוף"

והשרוולים אלא בקטע של להרגיש עצמן ולא לנקר עיניים. לכן, תמיד כשאני עובדת על קולקציה אני מנסה מצד אחד לחדש ומצד שני למחן. כך או אחרת, כשאני מעצבת אני תמיד חושבת על נשים שיודעות מה הן רוצות. לא מפחדות להעז ולהתפרע עם בדים מיוחדים, גורות מיוחדות. מצד שני הן פרקטיות ואוהבות נוחות ואין להן לא כוח ולא זמן למיליון מדידות."

בואי נחזור לרגע לכלות. בעשר השנים האחרונות, את רואה שינוי של קהל הכלות שלך?

"כשפתחתי את הסטודיו, רוב הכלות שלי היו בגילאי 18-21. השמלות שהן חיפשו היו פשוטות מאוד. היו הרבה שלא היה להן נעים אפילו להגיד מה הן אוהבות או לא אוהבות בשמלה. הרגשתי הרבה פעמים שאני צריכה לדובב אותן כדי לחלץ מהן מילים. כיום הוירה השתנתה לגמרי: יש המון כלות בנות 30 פלוס. הן לא ילדות. יש להן מקצוע, הן יודעות מה הן רוצות והן לא מפחדות להגיד את זה. אם פגשת את אהוב לבך בגיל צעיר - זכית. אבל אם לא - קחי מספר, כי את לא לבד."

בעקבות ההתפתחויות האלה אני רואה צורך בשינוי בשמלות שצריך לעצב עבור הכלות. השמלות צריכות להיות עשירות יותר, מבדים מעניינים יותר. אלו לא סתם שמלות מתחרות קלאסיות בגורה קלאסית. זה כבר לא מעניין אף אחד. לשמלות בקולקציית כלות 2017 קראתי על שם לוחמות פמיניסטיות כמו אלינור (רווולט), לואי (סטון), ג'יין (אדמס) ועוד. הן עדיין משדרות משהו מאוד רומנטי כי הן שמלות כלה אחרי הכל, אבל הכנסתי לשמלות גם אלמנטים פמיניסטיים כמו כיסים, מחשופים סגורים ועוד. נו, מה לעשות, נפלת על מעצבת פמיניסטית..."